

متن پرسش

سلام علیکم: آیا حقیقاً دین مبین اسلام و مذهب حقه تشیع با اصل فلسفه و فراگیری آن در این دو مورد یعنی مباحث اعتقادی و غیر اعتقادی مخالف شدید بوده و آن را به شدت تحریم کرده و اینکه ما در روایاتمان داریم که فلسفه و اهلش را در حد کفر و ضلالت برده و اینکه عده از اعظم فقهای فقید و حال حاضر نسبت به آن موضع گیری منفی و علی الخصوص موضع گیری خشم آلودی نسبت به فلسفه صدرايي و مسائل وحدت وجودش دارند؟ (لطفاً توضیح دهید)

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: روایات مربوط به تقبیح فلسفه مربوط به زمانی است که معتزلیان مدعی فلسفه بوده‌اند و آموزه‌های اسلامی را با نگاه فلسفه‌ی یونانی بررسی می‌کردند و این غیر از روش فیلسوفان بزرگی است که از فارابی تا ملاصدرا به صحنه آمدند. این فیلسوفان سعی بر آن دارند که عقاید حقه‌ی الهی را عقلانی کنند که امروزه ما در کار بزرگانی مثل علامه‌ی طباطبایی و مرحوم شهید مطهری ملاحظه می‌کنیم. اینان حتی اگر آموزه‌ای از دین را در حدّ درک عقل فلسفی نیافتند، ضعف را از فلسفه می‌دانند و نه از دین. و این درست بر عکس روش معتزلیان است. موفق باشید